

Środa, 11 marca 2009 r.

Potrzeba skoordynowanego działania w odpowiedzi na kryzys gospodarczy

25. podkreśla znaczenie konstruktywnych i skoordynowanych inwestycji w państwach członkowskich, w tym inwestycji w infrastrukturę produkcyjną, edukację i zmiany klimatyczne, aby osiągnąć cel zwiększenia poziomu zatrudnienia, przyczynić się do tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy i zagwarantować spójność społeczną; w tym kontekście podkreśla znaczenie wsparcia UE dla rozwoju nowoczesnego i zrównoważonego przemysłu;

26. podkreśla znaczenie nie tylko tworzenia dodatkowych miejsc pracy, lecz również utrzymania i poprawy jakości dostępnych obecnie miejsc pracy;

27. wzywa państwa członkowskie do dalszego promowania odpowiedzialności i w stosownych przypadkach zwiększenia udziału wszystkich zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych i innych zainteresowanych podmiotów w celu skutecznego wdrażania wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Komitetowi Regionów oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Europejski plan naprawy gospodarczej

P6_TA(2009)0123

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (2008/2334(INI))

(2010/C 87 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2009 r. na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w sprawie realizacji europejskiego planu naprawy (COM(2009)0114),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (COM(2008)0800),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 października 2008 r. zatytułowany „Przewyciężenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania” (COM(2008)0706),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie planowanej na rok 2009 aktualizacji ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityki zatrudnienia przez państwa członkowskie (COM(2009)0034),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych wspólnotowych ram dotyczących pomocy państwa na wsparcie dostępu do finansowania w obecnym kryzysie finansowo-gospodarczym ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

Środa, 11 marca 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie z realizacji wspólnotowego programu lizbońskiego na lata 2008–2010” (COM(2008)0881),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Polityka spójności: inwestowanie w realną gospodarkę” (COM(2008)0876),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku (podsumowanie pierwszego roku) (SEC(2008)3064),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia pt. „Sprawozdanie na temat dostępu do rynku oraz ustalenia ram skuteczniejszej międzynarodowej współpracy regulacyjnej” (COM(2008)0874),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (COM(2008)0867),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (2008–2010) (COM(2007)0803), obejmujący zalecenie Komisji w sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty (zgodnie z art. 99 traktatu WE) oraz wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich (zgodnie z art. 128 traktatu WE),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 maja 2008 r. zatytułowany „10 lat istnienia unii gospodarczej i walutowej – sukcesy i wyzwania” (COM(2008)0238) (komunikat w sprawie 10 lat istnienia UGW),
- uwzględniając plany działania państw członkowskich i zaktualizowane krajowe programy reform na lata 2008–2010,
- uwzględniając skład grupy ekspertów wysokiego szczebla zajmującej się nadzorem finansowym w UE, której przewodniczy Jacques de Larosière oraz jej sprawozdanie dla Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. na wiosenny szczyt Rady w 2009 r.,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia prezydencji Rady Europejskiej w dniach 11–12 grudnia 2008 r. dotyczące kwestii gospodarczych i finansowych,
- uwzględniając posiedzenie szefów państw i rządów Eurogrupy z dnia 12 października 2008 r., którego celem było przyjęcie skoordynowanego planu ratunkowego w obliczu kryzysu gospodarczego,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej w dniach 13–14 marca 2008 r. dotyczące rozpoczęcia nowego cyklu odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (2008–2010),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Ecofin w dniu 7 października 2008 r. w sprawie natychmiastowej reakcji na zamieszanie na rynkach finansowych,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady (Ecofin) z dnia 4 listopada 2008 r. na temat międzynarodowych inicjatyw w odpowiedzi na kryzys finansowy i przygotowań do międzynarodowego szczytu w sprawie kryzysu,
- uwzględniając wkład Rady Ecofin z dnia 2 grudnia 2008 r. w obrady Rady Europejskiej w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,

Środa, 11 marca 2009 r.

- uwzględniając protokół ustaleń z dnia 1 czerwca 2008 r. w sprawie współpracy między organami nadzoru finansowego, bankami centralnymi i ministrami finansów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilności finansowej,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 22 października 2008 r. w sprawie posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15–16 października 2008 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie zintegrowanych wytycznych politycznych dotyczących wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (część: ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty – rozpoczęcie nowego cyklu (2008–2010) ⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie dziesięciolecia UGW: pierwsza dekada unii gospodarczej i walutowej oraz przyszłe wyzwania ⁽³⁾ (rezolucja w sprawie dziesięciolecia UGW),
  - uwzględniając rezolucję z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 9 października 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Rozwoju, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii a także Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0063/2009),
- A. mając na uwadze bezprecedensowy i historycznie niepowtarzalny rozwój gospodarki międzynarodowej oraz rynków światowych w ciągu ostatnich 25 lat, w ciągu których wytworzono zdolności produkcyjne gwarantujące dobrobyt większej liczbie ludzi niż kiedykolwiek wcześniej, konieczne jest dostosowanie tych zdolności w okresie spowolnienia tempa wzrostu gospodarczego, którego wynikiem jest obniżony popyt,
- B. mając na uwadze pogłębiający się z dnia na dzień kryzys finansowy i ekonomiczny, który, wobec braku bardziej zdecydowanych i skutecznych działań publicznych, coraz bardziej przybliża Unię Europejską i kraje sąsiadujące z nią do głębokiego kryzysu społecznego i politycznego, kwestionującego europejską solidarność,
- C. mając na uwadze, że głównymi wyzwaniami podczas zwalczania kryzysu w międzynarodowej i europejskiej gospodarce jest obecnie brak zaufania na rynkach finansowych i kapitałowych, a także rosnące bezrobocie,
- D. mając na uwadze, że bezprecedensowa skala obecnego kryzysu finansowego i wynikająca zeń głęboka recesja wymagają rozważnego przeglądu – na łonie Unii Europejskiej i na szczeblu międzynarodowym – ram regulacyjnych i ram zarządzania rynkami finansowymi w celu uniknięcia przyszłych trudności w gospodarce międzynarodowej, tworzenia podobnych problemów na rynkach finansowych i uodpornienia gospodarki UE na zmiany,
- E. mając na uwadze, że załamanie się podstawowych instytucji finansowych podkopuje rynki kredytowe, utrudnia przepływ kapitału, inwestycji i wymianę handlową, oraz powoduje spadek cen i wartości, na czym cierpi stabilność i środki trwałe niezbędne instytucjom finansowym w celu udzielania pożyczek, a przedsiębiorstwom w celu zabezpieczenia ich własnego finansowania,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0543.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0425.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0476.

Środa, 11 marca 2009 r.

- F. mając na uwadze, że przyczyną obecnego kryzysu finansowego okazała się pobłażliwa polityka pieniężna oraz narzucona politycznie większa liczba kredytów na cele mieszkaniowe, a także brak równowagi makroekonomicznej w przeszłości, głównie pomiędzy USA a gospodarkami wschodzącymi, takimi jak Chiny; podkreśla konieczność dalszej poprawy konkurencyjności UE oraz inwestycji w infrastrukturę i badania naukowe, a także w nowe przedsiębiorstwa i nowe rynki,
- G. mając na uwadze, że głównymi priorytetami dla unijnych decydentów politycznych w ratowaniu gospodarki powinno być przywrócenie funkcjonowania rynków finansowych i kapitałowych i ochrona zatrudnienia, co tym samym umożliwi gospodarce UE powrót do okresu wzrostu, inwestycji i nowych miejsc pracy,
- H. mając na uwadze, że obecna recesja powinna zostać wykorzystana jako szansa dla promowania „ekologicznych” inwestycji i tworzenia „ekologicznych” miejsc pracy równoległe z realizacją długoterminowych celów z Lizbony i Göteborga oraz pakietem klimatyczno-energetycznym,
- I. mając na uwadze, że poprawa sytuacji gospodarczej wymaga skoordynowanego działania w ramach przepisów UE dotyczących konkurencji i pomocy publicznej, a także stabilności rynków finansowych i rynków pracy, co oznacza tym samym unikanie zakłócania konkurencji między przedsiębiorstwami i równowagi między państwami członkowskimi na rzecz stabilności i konkurencyjności gospodarki UE,
- J. mając na uwadze, że skutki kryzysu finansowego dla realnej gospodarki doprowadziły do powstania wyjątkowej sytuacji gospodarczej wymagającej podejmowania szybkich, ukierunkowanych, przejściowych i proporcjonalnych działań i decyzji w celu znalezienia rozwiązania dla bezprecedensowej globalnej sytuacji gospodarczej i dla zatrudnienia, oraz mając na uwadze, że publiczne interwencje, choć nieuniknione, zakłócają istniejący w normalnej sytuacji podział ról między sektorem prywatnym i publicznym,
- K. mając na uwadze, że Parlament odniósł się już do wad obecnych regulacji finansowych, przedstawiając je w swoich opiniach dotyczących wniosków legislacyjnych oraz w rezolucjach,
- L. mając na uwadze, że dostarczone przez Wspólnotę najnowsze dane dotyczące prognoz na rok 2009 wykazują szybkie pogarszanie się warunków gospodarczych w Unii Europejskiej oraz mając na uwadze, że Unia Europejska i państwa członkowskie ponoszą ostateczną odpowiedzialność za gwarancję stabilności makroekonomicznej, trwały wzrost i zatrudnienie,
- M. mając na uwadze, że kryzys finansowy ujawnił dylemat związany z wyborem między koniecznością przyjęcia kompetencji regulacyjnych dotyczących polityki gospodarczej na szczeblu UE oraz faktem, że plany pobudzenia gospodarki leżą w kompetencji władz państw członkowskich,
- N. mając na uwadze, że krótkoterminowe działania zainicjowane przez poszczególne państwa członkowskie wymagają intensywnej koordynacji na szczeblu UE, aby wspólnie osiągnąć zwielokrotniony efekt, unikając jednocześnie skutków ubocznych, wypaczeń na rynkach i nieekonomicznego powielania tych samych działań,
- O. mając na uwadze, że działania krótkoterminowe muszą wpisywać się w długoterminowe cele uczynienia Unii Europejskiej najbardziej konkurencyjną gospodarką opartą na wiedzy i wspierać je, a jednocześnie nie mogą podważać przyszłego zaufania, muszą również gwarantować stabilność makroekonomiczną,
- P. mając na uwadze, że należy uwzględnić różne możliwości państw członkowskich w zakresie udziału w programach naprawczych; mając na uwadze, że należy opracować uzupełniające podejście UE na odpowiednią skalę, koncentrujące się głównie na polityce obejmującej różne środki gwarantujące wzajemne wsparcie gospodarcze, w dziedzinie środowiska, zatrudnienia, a także w sferze polityki socjalnej,
- Q. mając na uwadze, że członkostwo w strefie euro dowiodło swego stabilizującego wpływu na gospodarkę znajdujących się w niej państw członkowskich; mając na uwadze, że oprócz odpowiedzialnej interwencji ze strony rządu mającej na celu przeciwdziałanie kryzysowi, obywatele oczekują w okresie recesji zdecydowanej reakcji w postaci unijnych przepisów dotyczących spójności społecznej i regionalnej przy jednoczesnym zachowaniu reguł i zasad gwarantujących silną i stabilną walutę,

Środa, 11 marca 2009 r.

- R. mając na uwadze, że kwestią o podstawowym znaczeniu jest odbudowanie zaufania w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych oraz ograniczenia negatywnego wpływu kryzysu finansowego na realną gospodarkę,
- S. mając na uwadze, że państwa członkowskie, które niedawno przystąpiły do Unii Europejskiej i które nie należą do strefy euro, dotkliwie odczuły spekulacje ich walutami, odpływ kapitału oraz zamrożenie międzynarodowych rynków kredytowych,

Zagadnienia ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji prowadzącą do wdrożenia europejskiego planu naprawy gospodarczej (plan naprawczy) w odpowiedzi na poważne spowolnienie gospodarcze; zauważa, że wymiar wspólnotowy tej inicjatywy sięga 15 % budżetu na program naprawczy, który należy jeszcze pilnie wdrożyć;
2. podkreśla, że głównym priorytetem planu naprawczego musi być pobudzenie gospodarki i konkurencyjności Unii Europejskiej w celu ochrony przyszłości i bezpieczeństwa obywateli oraz aby uniknąć wzrostu bezrobocia; uważa, że plan naprawczy musi zatrzymać upadek gospodarki poprzez ponowne umożliwienie rynek finansowym właściwego funkcjonowania, ułatwienie inwestowania i poprawę możliwości wzrostu i powstawania miejsc pracy przy jednoczesnym wzmacnianiu gospodarki UE i rynku pracy i poprawie ogólnych warunków wzrostu i tworzenia miejsc pracy;
3. oczekuje od Komisji jasnych i dokładnych wskazówek w kierunku ulepszonego skoordynowanego podejścia wszystkich państw członkowskich do radzenia sobie z tym głębokim kryzysem gospodarczym, w celu zachowania jak największej liczby miejsc pracy;
4. podkreśla, że wszelka pomoc finansowa powinna być punktualna, ukierunkowana i mieć charakter tymczasowy; ostrzega przed tzw. „efektem wypchania” i rozpadem unijnej polityki konkurencji; wzywa do możliwie jak najszybszego przywrócenia konkurencyjnego rynku zdefiniowanego w traktatach; z niepokojem obserwuje gwałtowny wzrost zadłużenia publicznego i deficytu budżetowego; domaga się ponadto jak najszybszego powrotu do zdrowych finansów publicznych jak tylko warunki ekonomiczne na to pozwolą, co zostało przewidziane w zmienionym pakcie na rzecz stabilności i wzrostu w celu uniknięcia zbytniego obciążania przyszłych pokoleń;
5. podkreśla, że należy odejść od tymczasowych wyjątków i odstępstw od wspólnotowej polityki konkurencji oraz przywrócić normalność w jasno określonych ramach czasowych;
6. podkreśla, że plan naprawczy musi służyć stworzeniu sprawiedliwego i godziwego porozumienia międzynarodowego, które zastąpi protokół z Kioto w 2012 r., które zagwarantuje biedniejszym krajom szansę uniknięcia ubóstwa bez jednoczesnego pogarszania sytuacji w kwestii globalnego ocieplenia poprzez udzielenie im pomocy w finansowaniu masowych inwestycji w dostosowanie do zmian klimatycznych i energię z odnawialnych źródeł; oraz wydajność energetyczną;
7. z niepokojem obserwuje gwałtowny wzrost zadłużenia publicznego i deficytu budżetowego; jest zaniepokojony, że zadłużenie publiczne może stać się nadmiernym obciążeniem dla przyszłych pokoleń;
8. choć akceptuje jako ważne wspólne cele konieczność przystosowania się do globalnego środowiska konkurencyjnego i powrót do okresu wzrostu w europejskiej gospodarce wzywa Unię Europejską do wzmożenia inwestycji w zdobywanie umiejętności oraz tworzenie trwałych miejsc pracy, ochronę zatrudnienia i niedopuszczenie do powstania masowego bezrobocia gwarantując konstruktywną politykę fiskalną, które pomoże określić rozmiary i elementy planu naprawczego; oczekuje, że wiosenna Rada Europejska w 2009 r. osiągnie porozumienie w sprawie jasnych wskazówek i konkretnych środków mających chronić miejsca pracy i stworzyć szanse na zatrudnienie;
9. jako ważny warunek skuteczności zaleca taki stopień elastyczności koordynacji krajowych planów naprawczych, który umożliwiłby dostosowanie każdego z programów do szczególnych potrzeb danego kraju przy uwzględnieniu wspólnego interesu, wspólnych strategii w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatycznym i zagwarantowaniu jak najwyższego efektu mnożnikowego, zwłaszcza w odniesieniu do zatrudnienia;

Środa, 11 marca 2009 r.

10. zaleca wprowadzenie nowych inicjatyw horyzontalnych na szczeblu UE, ponieważ różne możliwości poszczególnych krajów i niejednakowe pole manewru z uwagi na budżet mogą doprowadzić w całej Unii Europejskiej do nader asymetrycznych rezultatów; przypomina jednak zobowiązanie każdego państwa członkowskiego do stosowania dyscypliny fiskalnej, inwestycji i prowadzenia reform strukturalnych;
11. wyraźnie ostrzega przed możliwością zaistnienia sytuacji, w której wdrażane rozwiązania staną się co najwyżej sumą wszystkich krajowych strategii politycznych kryjących w sobie ryzyko konfliktów i nadmiernych kosztów, osłabiających wspólny rynek oraz unię gospodarczą i walutową i umniejszających rolę Unii Europejskiej jako podmiotu działającego na skalę globalną;
12. wspiera zaangażowanie Komisji w zrewidowany pakt na rzecz stabilności i wzrostu i odnotowuje jej chęć do skorzystania z elastyczności jako sposobu prowadzenia antycyklicznej polityki mającej zwalczyć recesję przewidzianego w pakcie w celu umożliwienia państwom członkowskim odpowiedniej reakcji na kryzys gospodarczy, zwłaszcza dokonania oceny, czy decyzje w sprawie inwestycji krótkoterminowych są zgodne ze średniookresowymi celami budżetowymi i korzystne dla zrównoważonego wzrostu i osiągnięcia długoterminowych celów strategii lizbońskiej;
13. podkreśla, że sprawą podstawowej wagi jest kontynuowanie przez państwa członkowskie stosowania zrewidowanego paktu na rzecz stabilności i wzrostu, aby z jednej strony skutecznie radzić sobie z obecnymi wyjątkowymi okolicznościami, a z drugiej strony zagwarantować silne zobowiązanie do przywrócenia normalnej dyscypliny budżetowej natychmiast po odrodzeniu gospodarki przy jednoczesnym silniejszym przeciwdziałaniu cykliczności paktu na rzecz stabilności i wzrostu;

Rynki finansowe: opanowanie kryzysu a stabilne rynki w przyszłości

Odbudowa zaufania do sektora finansowego

14. z zadowoleniem przyjmuje krótkoterminowe środki przyjęte z myślą o odbudowie zaufania do systemu finansowego; przypomina, że owe nadzwyczajne środki nie wystarczą, aby uporać się z niektórymi podstawowymi problemami leżącymi u źródeł kryzysu, a mianowicie globalnym brakiem równowagi, gotowością do podejmowania skrajnego ryzyka, stosowaniem dźwigni finansowej i faworyzowaniem krótkoterminowych inwestycji; przypomina o konieczności rewizji systemów wynagrodzeń, które mogą być źródłem braku stabilności finansowej;
15. wzywa do skoordynowanych działań pomiędzy państwami członkowskimi pozwalających na ogólne i wyraźne gwarancje ze strony banków narodowych obejmujące zobowiązania, jednak wyłączone kapitał własny w celu obniżenia niepewności na rynkach kredytowych oraz ułatwienia funkcjonowania tych rynków;
16. zachęca państwa członkowskie, zwłaszcza te należące do strefy euro, do rozważenia możliwości zaciągnięcia dużej europejskiej pożyczki, gwarantowanej wspólnie przez państwa członkowskie;
17. ponownie stwierdza, że zabezpieczenie oszczędności i zagwarantowanie dostępności kredytów dla osób prywatnych i przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, w zupełności usprawiedliwia aktualne wyjątkowe ingerencje państwa w system finansowy; przypomina rządów państw członkowskich o ich odpowiedzialności przed parlamentami za wykorzystanie środków publicznych na plany ratunkowe i jednoznacznie zaleca wprowadzenie i skoordynowanie na szczeblu UE odpowiedniego nadzoru i, w razie potrzeby, sankcji, gwarantujących osiągnięcie tych celów;
18. podkreśla, że ważne jest zapewnienie, iż pożyczkobiorcy korzystają z centralnie wprowadzonych obniżek stóp procentowych;
19. przypomina o konieczności dokładnego skontrolowania działalności bankowej w ciągu ostatnich miesięcy przez organy regulacyjne i odpowiednie władze państw członkowskich, aby móc stwierdzić, czy naganne, a nawet przestępcze praktyki mogły przyczynić się do kryzysu systemu bankowego i dołożyć starań, aby interwencje publiczne i decyzje w dziedzinie polityki pieniężnej dotyczące stóp procentowych mogły przyczynić się do pokonania kryzysu kredytowego;
20. uważa, że ścisłe monitorowanie pakietów ratunkowych udostępnianych instytucjom finansowym jest niezbędne do zagwarantowania jednakowych warunków konkurencji, co obejmuje również stopień wypłacalności, oczekiwane zyski, płynność na rynku międzybankowym, zmiany kadrowe i zaufanie klientów (klientów prywatnych i przedsiębiorców);

Środa, 11 marca 2009 r.

21. uważa, że plany ratowania sektora bankowego powinny być uzależnione od spełniania pewnych warunków dotyczących zachęt pieniężnych, dostępności kredytów, udzielania pożyczek, restrukturyzacji sektora i ochrony zasad polityki socjalnej;

22. jest przekonany, że należy zachęcać do rozwijania mikrokredytów, które są uznawane za skuteczne narzędzie posiadające silny efekt mnożnikowy, zwłaszcza poprzez postawienie takiego wymogu bankom komercyjnym korzystającym z publicznego wsparcia;

23. domaga się poświęcenia uwagi przede wszystkim przywróceniu normalnego poziomu kredytowania przez banki w procesie analizy jakiegokolwiek nowego środowiska regulacyjnego, zwłaszcza w interesie przywrócenia procesu sekurytyzacji jako podstawowego elementu uzyskiwania środków na hipoteki, kredyty samochodowe oraz finansowanie kart kredytowych;

24. wzywa Komisję do sporządzenia jednoznacznej analizy wpływu pakietu ratunkowego na konkurencyjność sektora finansowego i funkcjonowanie rynku międzybankowego; wzywa Komisję do powołania zespołów interdyscyplinarnych, w których zasiadać będą eksperci z dyrekcji generalnych Komisji ds. konkurencji, spraw gospodarczych i finansowych oraz rynku wewnętrznego i usług, trzech organów nadzoru na poziomie 3, europejskiego systemu banków centralnych w celu podzielenia się wiedzą i doświadczeniem oraz zapewnienia wyważonej, bezstronnej, wysokiej jakości i punktualnej oceny sytuacji w państwach członkowskich;

Skuteczniejsze struktury regulacyjne i nadzorcze

25. uważa, że pomimo iż Europejski Bank Centralny (EBC) nie posiada formalnych uprawnień nadzorczych istnieje potrzeba zwiększenia jego roli w kontrolowaniu stabilności finansowej w strefie euro, zwłaszcza w zakresie nadzoru nad unijnym sektorem bankowym; zaleca w związku z tym, aby EBC był zaangażowany w ogólnounijny nadzór makroostrożnościowy instytucji finansowych ważnych z systemowego punktu widzenia, na podstawie art. 105 ust. 6 traktatu;

26. żałuje, że UE nie dysponuje precyzyjnymi instrumentami i strategiami politycznymi, dzięki którym mogłaby szybko i dogłębnie analizować asymetryczne skutki kryzysu finansowego wśród państw członkowskich w strefie euro i poza nią;

27. ponownie nawołuje Komisję do przeanalizowania skutków postępowania banków, które wycofały swoje aktywa z państw członkowskich, które przystąpiły niedawno do UE w następstwie przyjęcia planów ratowania sektora przez inne państwa członkowskie, oraz do dokładnego przeanalizowania spekulacji (sprzedaż bez pokrycia) na walutach państw członkowskich niedawnej akcesji; zwraca się do Komisji o przekazanie wyników tych analiz grupie Jacques'a de Larosièrre oraz przedmiotowo właściwej komisji Parlamentu;

28. zwraca się do Komisji i państw członkowskich z prośbą o pilne znalezienie rozwiązania problemu dotyczącego gwarancji bankowych, aby zagwarantować, że podobnie skonstruowane programy zapobiegą upadkom banków w Unii Europejskiej, umożliwiając w ten sposób przywrócenie pożyczek międzybankowych, które jest niezbędnym warunkiem, by położyć kres kryzysowi sektora bankowego oraz umożliwić stosowanie w realnej gospodarce nowych kredytów, wzrost inwestycji i konsumpcji, co stanowi drogę wyjścia z kryzysu gospodarczego;

29. zdecydowanie wzywa grupę Larosièrre'a do uwzględnienia zaleceń zawartych we wcześniejszych rezolucjach Parlamentu dotyczących nadzoru rynku finansowego; wzywa Komisję do zaakceptowania jej wkładu w utworzenie stabilnej i wydajnej struktury regulacji i nadzoru, która mogłaby zapobiec negatywnym skutkom kryzysów w przyszłości lub je ograniczyć; nawołuje Radę do właściwego uwzględnienia stanowiska, jakie Parlament może zająć w sprawie tych wniosków, przed ich przyjęciem;

30. uznaje zalecenia grupy de Larosièrre'a i podkreśla, że wielu z nich Parlament domagał się w ostatnich latach; z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji skorzystania z jej prawa inicjatywy i podjęcia działań w celu rozwiązania najpilniejszych problemów związanych z kryzysem finansowym oraz nalega, aby Komisja rozpoczęła proces jak tylko będzie to możliwe; wzywa wiosenną Radę Europejską w 2009 r. do dodania silnego politycznego bodźca i ustanowienia planu działania dla wszystkich prawnych inicjatyw, w celu zagwarantowania ich przyjęcia na czas, we współpracy z Parlamentem;

Środa, 11 marca 2009 r.

31. ponownie zauważa, że dzięki większej przejrzystości i lepszemu zarządzaniu ryzykiem, a także lepszej koordynacji nadzoru można rozwiązać większość problemów związanych z zapobieganiem kryzysom oraz że reforma regulacji musi obejmować ich całość i dotyczyć wszystkich podmiotów i transakcji na rynkach finansowych; wskazuje na fakt, że globalny charakter rynków finansowych wymaga międzynarodowej koordynacji reform; podkreśla, że inicjatywy regulacyjne muszą mieć na celu jawność, trwałość, stabilność i zwiększoną odpowiedzialność podmiotów finansowych na rynku; przypomina Komisji o jej zobowiązaniu do udzielenia Parlamentowi odpowiedzi na pytanie dotyczące funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego;

32. uważa, że te agencje ratingowe powinny wypełnić luki informacyjne i ujawnić wątpliwości oraz konflikty interesów; podkreśla konieczność rewizji i poprawy zasad rachunkowości, aby uniknąć efektów procyklicznych;

33. proponuje staranną ocenę czy przyszłe kroki podjęte na rzecz należytej regulacji sektora finansowego, zwłaszcza nadzór makroostrożnościowy ram regulacyjnych, mogą utrudnić lub uniemożliwić naprawę gospodarki i innowacje w dziedzinie produktów finansowych i zmniejszyć atrakcyjność rynków finansowych UE kierując strumień finansowy i przedsiębiorstwa na rynki krajów trzecich; przypomina, że w najlepiej pojętym interesie UE leży utrzymanie pozycji światowego lidera rynków finansowych;

Realna gospodarka – kryzys jako szansa na osiągnięcie trwałego wzrostu gospodarczego

Utrzymanie miejsc pracy i stymulowanie popytu

34. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wykorzystanie wszelkich dostępnych środków, aby udzielić wsparcia unijnym przedsiębiorstwom, zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), by wspierać tworzenie miejsc pracy i zwiększyć zaufanie unijnych inwestorów, pracodawców, pracowników i konsumentów;

35. zaleca w trybie pilnym udzielenie gwarancji wystarczającego, przystępnego i odpowiednio bezpiecznego dostępu do kredytów dla MŚP w całej Unii Europejskiej, obywateli, a także dla tych sektorów, których bezpieczna przyszłość jest zagrożona w wyniku kryzysu, zwłaszcza z powodu niedostępności kredytów; w związku z tym wzywa Komisję do zadbania o wymianę sprawdzonych praktyk;

36. podkreśla, że w obecnej sytuacji, gdy MŚP borykają się z problemem płynności finansowej oraz ograniczonym dostępem do kredytów, władze publiczne i prywatni klienci powinni przestrzegać maksymalnego trzydziestodniowego terminu płatności na rzecz MŚP; domaga się, by Komisja zajęła się tym zagadnieniem podczas prac nad zmianą dyrektywy w sprawie opóźnień w dokonywaniu płatności⁽¹⁾;

37. nawołuje do całkowitego wykonania i do przyspieszonego wdrożenia w Unii Europejskiej i na szczeblu krajowym zaleceń Parlamentu dotyczących komunikatu Komisji zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę – program „Small Business Act” dla Europy” (COM(2008)0394);

38. wzywa do skutecznego uruchomienia wszechstronnej europejskiej inicjatywy na rzecz zatrudnienia, z jednej strony poprzez zapewnienie możliwości bezpłatnego otworzenia firmy w całej Unii Europejskiej w ciągu trzech dni i dopełnienia formalności związanych z zatrudnianiem pierwszych pracowników w jednym okienku, oraz z drugiej strony, poprzez nasilenie programów aktywizacji, zwłaszcza dla nisko wykwalifikowanych pracowników, dzięki zindywidualizowanemu udzielaniu porad, intensywnym szkoleniom lub przekwalifikowaniu i podnoszeniu kwalifikacji pracowników, praktykom, dotowanemu zatrudnieniu i subwencjom na rozpoczęcie działalności dla samozatrudniających się i przedsiębiorstw; ponadto popiera przyznanie wypłat z Europejskiego Funduszu Społecznego przez Komisję na rzecz promocji zdobywania i dostosowywania kwalifikacji;

39. stanowczo zaleca, aby unijna inicjatywa na rzecz zatrudnienia obejmowała wczesną interwencję w momencie, kiedy następuje utrata miejsc pracy, zwłaszcza aby zmniejszyć ryzyko wykluczenia z rynku pracy; uważa, że takie interwencje będą wymagały znaczących inwestycji w szkolenia, w tym zwiększenia liczby podmiotów świadczących usługi szkoleniowe, skoncentrowania się na poprawie harmonizacji szkoleń i programów powrotu do pracy oraz powinny wykorzystywać nie tylko działania krótkoterminowe, ale także dążyć do udostępnienia możliwości nabycia wysokich kwalifikacji w celu podniesienia ogólnego poziomu kwalifikacji w Unii Europejskiej w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby związane z aktualną sytuacją gospodarczą;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/35/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. dotycząca przeciwdziałania opóźnieniom w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, z 8.8.2000, s. 35).

Środa, 11 marca 2009 r.

40. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji i wzywa państwa członkowskie do przyjęcia nowych przepisów w rozporządzeniach dotyczących Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, obejmujących uproszczenie procedur i poszerzenie kwalifikujących się kosztów służących jeszcze lepiej celom związanym z zatrudnieniem i integracją społeczną, dalsze wspieranie zatrudnienia w kluczowych sektorach gospodarki i zagwarantowanie, że przy udzielaniu tego rodzaju pomocy wzmocnienie spójności terytorialnej i społecznej pozostanie priorytetem w celu uniknięcia asymetrycznego rozwoju w Unii Europejskiej; ma nadzieję na szybsze uwolnienie funduszy przeznaczonych na wspieranie zatrudnienia oraz zreorganizowanie unijnych programów wsparcia na rzecz grup społecznych znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, w tym programów gwarantujących godziwe warunki życia i dostęp do wysokiej jakości usług pożytku publicznego;
41. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w gospodarkę społeczną, która może zwiększyć wzrost, gdyż posiada znaczny potencjał tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i wzmocnienia spójności społecznej i terytorialnej;
42. podkreśla znaczenie wdrożenia wspólnych zasad elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego przy zapewnieniu każdej osobie odpowiedniej ochrony socjalnej, a zwłaszcza systemów zabezpieczenia społecznego zapewniających odpowiednią ochronę z poszanowaniem narodowych tradycji;
43. wzywa Komisję do tego, aby we współpracy z państwami członkowskimi dalej systematycznie monitorowała rozwój sytuacji na unijnym rynku pracy i oddziaływanie kryzysu na ten rynek, a także aby podjęła stosowne środki w celu wprowadzenia gospodarek Unii Europejskiej na drogę zrównoważonego wzrostu;
44. podkreśla potrzebę zapewnienia wszystkim obywatelom UE odpowiedniego standardu życia oraz wzywa do podjęcia odpowiednich środków nadzwyczajnych; wzywa do przyjęcia strategii w ramach polityki społecznej mających na celu przeciwdziałanie recesji oraz wspieranie aktywnej polityki w zakresie rynku pracy i integracyjnej polityki społecznej, zwracając przy tym szczególną uwagę na najsłabsze grupy społeczne;
45. pilnie wzywa Komisję do dokonania oceny zagrożenia recesją w sektorach przemysłu w całej Europie w celu podjęcia działań interwencyjnych na szczeblu UE, jeżeli zajdzie taka potrzeba; podkreśla jednak, że niektóre problemy przemysłu UE mogą nie być spowodowane jedynie kryzysem finansowym; dlatego uważa, że środki pomocy państwowej powinny być dokładnie ukierunkowane, by nie wykraczały poza łagodzenie skutków kryzysu finansowego, i muszą im towarzyszyć bardziej surowe warunki restrukturyzacji, inwestowania w innowacje i trwałe rozwój;
46. ostrzega przed nieuzasadnionym odchodzeniem od unijnych zasad konkurencji, ponieważ może ono osłabić rynek wewnętrzny; wyraża zaniepokojenie, że reakcja poszczególnych krajów na recesję gospodarczą może prowadzić do protekcjonizmu i zakłóceń konkurencji, które w dłuższej perspektywie mogłyby poważnie osłabić dobrobyt gospodarczy obywateli Unii;
47. domaga się oceny środków zawartych w krajowych planach naprawczych w związku z ich bezpośrednim wpływem na siłę nabywczą;
48. wzywa Radę do zatwierdzenia propozycji umożliwienia wszystkim państwom członkowskim stosowania zredukowanych stawek podatku VAT na wydajne pod względem energetycznym towary i usługi, usługi pracochłonne i świadczone na szczeblu lokalnym; mając na uwadze ich potencjalny dodatni wpływ na zatrudnienie i popyt;
49. podkreśla wartość dodaną programu transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) dla realizacji strategii lizbońskiej, unijnych celów w zakresie zmian klimatycznych oraz na rzecz większej spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej, przy jednoczesnym zapewnianiu w odpowiednim czasie wsparcia dla utrzymania łącznego popytu w Unii Europejskiej; podkreśla znaczenie 30 priorytetowych projektów TEN-T - dotyczących w szczególności korytarzy transgranicznych - dla pobudzenia gospodarki i umożliwienia wzrostu popytu na lepszy, nie mający negatywnego wpływu na środowisko transport kombinowany; nawołuje Komisję i państwa członkowskie do opracowania nowych metod finansowania infrastruktury transportowej i do znacznego zwiększenia budżetu na projekty TEN-T w następnych ramach finansowych oraz w planie naprawczym;

Środa, 11 marca 2009 r.

50. nawołuje państwa członkowskie do rozważenia możliwości zmniejszenia opodatkowania pracy w przypadku niższych dochodów, w celu zwiększenia siły nabywczej i pobudzenia popytu na produkty detaliczne;

Większy stopień spójności i mniejsze rozbieżności gospodarcze

51. podkreśla znaczenie celów dotyczących spójności terytorialnej w ramach zaproponowanych planów pobudzenia gospodarki, zważywszy na jednoznacznie asymetryczny wpływ kryzysu na Europę;

52. biorąc pod uwagę zwłaszcza obecny kryzys, wzywa Komisję do należytego przeanalizowania wpływu horyzontalnych strategii politycznych na rozbieżności w rozwoju regionów w strefie euro, co Komisja podkreśliła w komunikacie w sprawie dziesięciolecia UGW;

53. wzywa do opracowania odpowiednich mechanizmów gwarantujących osadzenie przyspieszonej konwergencji regionów o ograniczonej dynamice rozwoju w strategicznych celach, takich jak ekologizacja gospodarki i należyte zaangażowanie w realizację strategii lizbońskiej, mianowicie poprzez wspieranie innowacji, MŚP oraz inicjatyw w skali mikro;

54. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie wnioski Komisji upraszczające i przyspieszające dostęp do istniejących instrumentów spójnościowych i przyspieszające realizację projektów, mianowicie poprzez antycypowanie funduszy, doraźne podniesienie wysokości udzielanej pomocy wspólnotowej oraz usprawnienie pomocy technicznej i przyspieszenie procedur płatniczych;

Inteligentne i zrównoważone reformy i inwestycje strukturalne

55. wzywa do udoskonalenia instrumentów i strategii naprawczych zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, które byłyby w stanie stymulować popyt i przywracać zaufanie w całej Unii Europejskiej zgodnie ze wspólnymi priorytetami w ramach strategii lizbońskiej obejmującymi inwestowanie w edukację, infrastrukturę, badania i rozwój, kwalifikacje i uczenie się przez całe życie, wydajność energetyczną i „zielone” technologie, sieci szerokopasmowe, transport miejski, branże twórcze i usługi, opiekę zdrowotną oraz usługi dla dzieci i osób starszych;

56. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji w kwestii przeniesienia z 2010 r. na 2009 r. kwoty 500 mln EUR na inwestycje w infrastrukturę transportową; niemniej jednak podkreśla potrzebę uwzględnienia przez Komisję i państwa członkowskie transportu miejskiego i priorytetowych projektów dotyczących TEN-T wśród projektów kwalifikujących się do uzyskania środków z dodatkowej kwoty w wysokości 5 mld EUR, która ma zostać uruchomiona zgodnie z planem naprawy gospodarczej; uważa, że te projekty TEN-T, które znajdują się na zaawansowanym etapie realizacji, powinny w szczególności korzystać z większej dostępności środków;

57. podkreśla, że w obecnych, wyjątkowo niekorzystnych warunkach dostęp do funduszy UE jest konieczny dla państw członkowskich, które ostatnio przystąpiły do Unii Europejskiej i które nie należą do strefy euro; fundusze te są niezbędnym bodźcem budżetowym dla krajów, które nie posiadają takich samych możliwości działania, co państwa członkowskie należące do strefy euro, lub zmagają się obecnie z dużym deficytem budżetowym i deficytem rachunków bieżących;

58. podkreśla, że w wielu nowych państwach członkowskich kryzys pociąga za sobą niezwykle negatywne gospodarcze i społeczne skutki, wywołując poważne zagrożenie obniżenia wzrostu gospodarczego i stabilności, a także podniesienia ubóstwa; ponadto spodziewa się powstania efektów „rozlewania się”, oddziaływujących na walutę euro i na gospodarkę strefy euro; apeluje zatem, by ze względu na wspólnotową solidarność i wprowadzenie w życie zasady zbiorowej odpowiedzialności przyjąć ogólnowspólnotowe i skoordynowane podejście w tym zakresie; wzywa Komisję do poddania przeglądowi i zacieśnienia wszystkich instrumentów stabilizacji w dotkniętych kryzysem państwach członkowskich, w tym do ustabilizowania kursów wymiany tak, by można było wdrożyć siatki szybkich i skutecznych przepisów oraz pakiety finansowego reagowania;

59. nawołuje Komisję do rozważenia możliwych środków poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez przyspieszenie budowy wewnętrznej unijnej sieci przesyłu gazu, która mogłaby zapewnić bezpieczeństwo dostaw energii;

Środa, 11 marca 2009 r.

60. uważa, że silna polityka w zakresie inwestycji, mająca na celu stworzenie gospodarki niskoemisyjnej, ma w obliczu recesji gospodarczej kluczowe znaczenie;
61. w związku z powyższym nawołuje państwa członkowskie do podjęcia reform w ich systemach podatkowych w celu zapewnienia zrównoważonego funkcjonowania takich sektorów jak rolnictwo, transport, energia, które mają ogromny wpływ na środowisko;
62. zdecydowanie popiera rozpoczęcie realizacji strategii rozwoju miast łączących wydajność energetyczną w transporcie i budynkach z tworzeniem nowych miejsc pracy;
63. podkreśla konieczność dokonania istotnych inwestycji opartych na skoordynowanych i bezprecedensowych działaniach w dziedzinie energii, środowiska naturalnego i infrastruktury w celu wspierania trwałego rozwoju, przyczynienia się do powstania nowych, dobrych miejsc pracy i zapewnienia spójności społecznej; uważa zatem, że wymagane od społeczeństwa działania zostaną lepiej przyjęte, jeżeli będą postrzegane jako słuszne, a także jako zapewniające integrację zawodową i społeczną;
64. wzywa UE do podejmowania inicjatyw w dziedzinie edukacji i szkoleń oraz dostępu do kapitału podwyższonego ryzyka, kredytów i mikrokredytów w celu stymulowania wzrostu gospodarczego i konwergencji w całej Unii Europejskiej;
65. podkreśla potrzebę zmniejszenia administracyjnych obciążeń związanych z projektami inwestycyjnymi współfinansowanymi przez prywatne spółki; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków przyspieszających i ułatwiających dokonywanie inwestycji;
66. podkreśla, że rozwiązując palące problemy wynikające z kryzysu gospodarczego nie powinniśmy zapominać o strategii długoterminowej i realizować niektóre, bardzo już zaległe cele, a mianowicie:
- nasilić znoszenie ograniczeń swobody świadczenia usług przewidziane w dyrektywie usługowej (1); której wdrożenie zostało opóźnione, z uwagi na ogromny potencjał tworzenia miejsc pracy w sektorze usług;
  - nasilić wdrażanie dyrektywy o usługach pocztowych (2);
  - w pełni ukształtować wewnętrzny rynek energii;
  - pilnie podnieść nakłady inwestycyjne na badania i rozwój; głównie poprzez wymóg dokonania znaczących inwestycji w badania naukowe i rozwój oraz innowacje jako warunku jakiegokolwiek wsparcia przemysłu ponieważ do dziś nie zrealizowano raczej mało ambitnego celu z agendy lizbońskiej przeznaczenia 3 % PKB na ten cel, głównie z powodu faktu, że sektor prywatny nie wywiązał się ze swojego 2 % udziału, a także ponieważ -pomimo deklarowanego dążenia do zostania najbardziej dynamiczną opartą na wiedzy gospodarką na świecie - przepaść pod względem inwestycji w badania i rozwój w stosunku do innych regionów pogłębia się;
  - pilnie zakończyć prace nad unijnymi przepisami patentowymi;
  - znieść wszelkie przeszkody, jakie pozostały na drodze do swobodnego przepływu pracowników;
  - ukończyć priorytetowe sieci TEN-T;

(1) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12.12.2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

(2) Dyrektywa 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52, 27.2.2008, s. 3).

Środa, 11 marca 2009 r.

Europejskie instrumenty gospodarcze – wspólne działania państw Unii Europejskiej*Koordinacja działań gospodarczych*

67. wzywa do zagwarantowania większego stopnia spójności między obecnym planem naprawczym na szczeblu państw członkowskich, celami i priorytetami strategii lizbońskiej, zintegrowanymi wytycznymi politycznymi i krajowymi programami reform, a także do korzystania z instrumentów elastyczności przewidzianych w zrewidowanym pakcie na rzecz stabilności i wzrostu gospodarczego;

68. zwraca uwagę, że głównym problemem w czasie obecnego kryzysu jest to, że instrumenty europejskiej polityki gospodarczej nie są jeszcze na tyle rozwinięte, aby pomyślnie sprostać nadchodzącym wyzwaniom; dlatego domaga się, by do wiosennego szczytu Rady Europejskiej w 2010 r. dokonać przeglądu i aktualizacji niezbędnych instrumentów polityki, w szczególności zintegrowanych wytycznych dotyczących polityki na rzecz wzrostu i zatrudnienia;

69. wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych w sprawie krajowego programu reform w świetle jej prognoz dotyczących wzrostu;

70. wzywa do opracowania odpowiednich szczegółowych kryteriów i norm ścisłego monitorowania i regularnej oceny skuteczności planów naprawczych przez Komisję, szczególnie w obliczu zapowiedzianych inwestycji, przy uwzględnieniu faktu, że nie można jeszcze w pełni oszacować prawdziwej skali kryzysu i wymaganych środków naprawczych;

71. wzywa wszystkie zainteresowane strony – Parlament, Radę, Komisję i partnerów społecznych na szczeblu UE i krajowym – do współpracy w oparciu o następujące propozycje podczas wiosennego szczytu Rady Europejskiej w marcu 2009 r.;

- wzajemne wzmocnienie makroekonomicznych strategii politycznych ukierunkowanych na stabilność i wzrost gospodarczy poprzez uznanie polityki stabilności i inwestycji za przedmiot wspólnego zainteresowania zasługujący na wzajemne wsparcie;
- ustanowienie wiążących ram dla państw członkowskich, dzięki którym możliwe będą konsultacje wzajemne i z Komisją przed podjęciem ważnych decyzji dotyczących polityki gospodarczej, opartych na wspólnym rozumieniu problemów i priorytetów oraz koniecznych i właściwych środków naprawczych;
- przyjęcie ambitnych krajowych planów naprawczych dostosowanych do potrzeb poszczególnych państw, zaktualizowane programy stabilności i konwergencji oraz przegląd budżetów krajowych z myślą o reakcji na najnowsze prognozy gospodarcze, a także zobowiązanie do ich pilnej realizacji;
- sformułowanie spójnej strategii UE obejmującej krótko- i długoterminowe działania w oparciu o wspólne priorytety i cele;
- wzmocnienie struktur zarządzających gospodarką strefy euro w odpowiedzi na zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu z dnia 18 listopada 2008 r. na temat dziesięciolecia UGW;

72. wzywa do pilnego zbadania przez Parlament, Radę, Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny korzyści, które wynikałyby z ewentualnego utworzenia europejskiego funduszu zadłużenia państwowego, którego koszt obsługi zadłużenia byłby niższy niż w przypadku odpowiadającego mu łącznego kosztu obsługi zadłużeń krajowych;

Środa, 11 marca 2009 r.

Europejski Bank Inwestycyjny

73. uważa, że zaangażowanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) jest kluczowe oraz że znaczna część pożyczek, o których mowa w planie naprawy, leży w jego kompetencjach; z zadowoleniem przyjmuje uzgodnione przez państwa członkowskie zwiększenie kapitału EBI; przypomina, że interwencje EBI także wymagają wsparcia z budżetu UE, choć obecnie nie zostało to jeszcze uwzględnione w planie naprawy; uważa, że mogłoby to zostać osiągnięte poprzez łączenie dotacji i pożyczek lub w postaci udziałów lub instrumentów wspólnego podziału ryzyka, takich jak mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka oraz instrument gwarancji kredytowej dla projektów transeuropejskich sieci transportowych; w tym drugim przypadku EBI zostałby poproszony o wniesienie wkładu w postaci własnych rezerw, co zwielokrotni efekt dźwigni; podkreśla rolę EBI w refinansowaniu MŚP, banków handlowych, w tym struktur partnerstwa publiczno-prywatnego; przypomina w związku z tym, że należy opracować przyjazne dla środowiska naturalnego kryteria finansowania;

Budżet UE

74. przypomina, że plan naprawy gospodarczej i towarzyszące mu środki zaproponowane 28 stycznia 2009 r. przez Komisję obejmują wkład Wspólnoty szacowany na 30 000 000 000 euro, który zostanie następująco rozdzielony na sektory: 5 000 000 000 euro na międzysystemowe sieci energetyczne i szerokopasmowy Internet dzięki zmianie wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013 oraz środków związanych z oceną stanu WPR; zaliczki w ramach funduszy strukturalnych i spójności; różne inicjatywy w ramach badań i innowacji, takie jak europejska inicjatywa na rzecz ekologicznych samochodów, fabryki jutra i energooszczędne budynki; wzrost środków na wstępne finansowanie najbardziej zaawansowanych projektów transeuropejskiej sieci transportowej, a także inicjatyw na rzecz MŚP czy też wspólnotowego programu na rzecz innowacji oraz środków już przydzielonych w drodze funkcjonujących lub nowych pożyczek i funduszy z EBI;

75. podkreśla, że obecny kryzys nie powinien służyć za pretekst do opóźniania niezwykle potrzebnej reorientacji wydatków na „zielone” inwestycje, lecz powinien raczej zostać wykorzystany jako dodatkowy bodziec do kontynuowania wspomnianej reorientacji, oraz ponownie podkreśla w tym kontekście znaczenie przeglądu budżetu zaplanowanego na 2009 r., który nie powinien się ograniczać do teoretycznej wizji budżetu po 2013 r., lecz uwzględniać odważne propozycje związane ze zmianą programowania w czasie śródkresowego przeglądu wieloletnich programów, aby stawić czoła obecnemu kryzysowi promując trwały rozwój oraz uwzględniając wyzwania związane ze zmianami klimatycznymi;

76. podkreśla, że niektóre pozycje zaproponowane w planie naprawy gospodarczej sformułowano w sposób zbyt ogólny zwraca się do Komisji o niezwłoczne przekazanie dwóm organom władzy budżetowej wszelkich uściśleń niezbędnych do podjęcia decyzji; podkreśla również, że szereg pozycji uwzględnionych w planie naprawy gospodarczej wymaga zmiany istniejących programów wieloletnich; w związku z tym przypomina, że zmiany te powinny zostać przeprowadzone przy pełnym poszanowaniu uprawnień Parlamentu;

77. podkreśla, że z tego względu rzeczywiste wdrożenie planu naprawy gospodarczej w zaproponowanej przez Komisję formie może wymagać pewnego czasu i zwraca się ze zdecydowaną prośbą do wszystkich właściwych instytucji o możliwie najszybsze podjęcie koniecznych decyzji, zważywszy na bardzo trudną sytuację gospodarczą, w jakiej znajduje się Unia Europejska;

78. podkreśla, że większość działań wspólnotowych zaproponowanych przez Komisję opiera się na przesunięciu budżetowym wcześniej zaprogramowanych środków, a nie na uruchomieniu nowych zasobów budżetowych; zwraca się do Komisji o wyciągnięcie wszelkich konsekwencji z wysoce negatywnych prognoz gospodarczych opublikowanych przez nią w styczniu 2009 r. i ponowną ocenę swych projektów budżetowych w świetle tych nowych prognoz;

79. z zadowoleniem przyjmuje plan naprawy gospodarczej oraz podobne inicjatywy i przypomina, że wszelkie nowe wydatki nieprzewidziane w budżecie na rok 2009 muszą być finansowane z nowych środków w celu zapobieżenia narażeniu na szwank obecnych wieloletnich ram finansowych 2007-2013 (MFF), wynegocjowanych pomiędzy dwoma organami władzy budżetowej; tym samym przypomina o możliwościach, jakie dają przepisy porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., zwłaszcza jego pkt. 21-23;

Środa, 11 marca 2009 r.

80. podkreśla, że plan naprawczy proponuje złożone skoordynowane działania mające na celu wzmocnienie gospodarek europejskich; przypomina o gotowości Parlamentu do rozpoczęcia negocjacji z Radą dotyczących przeglądu 5 mld EUR w wieloletnich ramach finansowych na lata 2007-2013, zaproponowanych przez Komisję, oraz każdej innej modyfikacji instrumentów mających wpływ na budżet; uważa, że negocjacje powinny skupić się na poszerzeniu zakresu projektów wspieranych w ramach tego przeglądu budżetu zgodnie z priorytetami państw członkowskich;

81. uznaje dominującą rolę EBI oraz Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOiR) we wspieraniu inwestycji finansowych i zwiększaniu dostępu do finansowania dla przedsiębiorstw, szczególnie MŚP; zauważa, że wkład z budżetu UE na rzecz działalności EBI może przyczynić się do powstania znaczącego efektu dźwigni dla inwestycji i wyraża wolę zbadania, w jaki sposób budżet UE mógłby w większym stopniu wspierać osiągnięcie takiego rezultatu, oraz że w każdym razie powinien mu towarzyszyć protokół ustaleń pomiędzy Komisją, Radą, Parlamentem i EBI w sprawie priorytetów inwestycyjnych, przy zagwarantowaniu, że będzie ono ukierunkowane na prawdziwie zrównoważone projekty; wyraża zaniepokojenie coraz większą tendencją w Radzie i Komisji do powierzania EBI i EBOiR licznych dodatkowych zadań, bez uprzedniego dostarczenia wszelkich niezbędnych pod względem gospodarczym i finansowym gwarancji związanych ze zdolnością EBI i EBOiR do ich pomyślnego wypełnienia; zauważa, że Komisja proponuje zwiększyć instrumenty finansowe stworzone przez EBI w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013; zwraca się do Komisji o dostarczenie pierwszej oceny działań już podjętych w tym kontekście i do zaproponowania rozwiązań trudności budżetowych i regulacyjnych jakie napotyka przy wdrażaniu działań takich jak JASMINE, JASPERS i JEREMIE;

82. oczekuje, że Komisja wyjaśni swe zamiary dotyczące przyszłych działań, zwłaszcza odnośnie do możliwego wkładu z budżetu UE na wzmocnienie tych instrumentów; zwraca się do Komisji o wskazanie dwóm organom władzy budżetowej, w jakim stopniu nowe instrumenty udostępnione EBI na przyszłe inicjatywy będą wymagały interwencji ze strony budżetu UE; stwierdza ponadto, że coraz większa liczba zadań powierzanych EBI i EBOiR stawia poważne pytania związane z kontrolą demokratyczną finansowanych projektów, w przypadku gdy w grę wchodzi fundusze pochodzące z budżetu Unii;

83. wyraża ubolewanie, że przedstawiona przez Komisję propozycja inwestowania w transeuropejskie międzysystemowe sieci energetyczne oraz projekty dotyczące infrastruktury łączności szerokopasmowej pozostaje daremna z powodu braku porozumienia z Radą, wbrew woli Rady Europejskiej wyrażonej w grudniu 2008 r.; uważa, że budżet UE powinien zostać wykorzystany w celu wsparcia odpowiedzi na kryzys gospodarczy za pomocą stosownych instrumentów przewidzianych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym i zachęca Radę do jak najszybszego omówienia z Parlamentem alternatywnych propozycji; uważa, że należy wykorzystywać tylko zasoby, które zostały zatwierdzone, i nie korzystać z nich na podstawie szacunkowych potrzeb w przyszłych latach budżetowych; przypomina, że stosowanie przesunięć mogłoby zaszkodzić aktualnej polityce; uważa, że średniookresowa rewizja jest ostateczną i późną okazją do zareagowania na kryzys gospodarczy; zwraca uwagę, że plan naprawczy, o ile zostanie zatwierdzony, w sposób znaczący wpłynie na budżet na 2009 r.; przypomina Komisji, że jej propozycja jest orientacyjna i jest uzależniona od akceptacji ustawodawcy; domaga się dalszych szczegółów w fazie realizacji projektów w celu zagwarantowania szybkiego wdrożenia, a także oceny skutków krótkoterminowych w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu w całej gospodarce UE oraz zwraca się o konkretne liczby dotyczące wdrożenia, zwłaszcza jeśli chodzi o programowanie finansowe; zwraca uwagę, że wydatki UE na projekty związane z energią, które na podstawie obecnych ram finansowych UE muszą zostać ograniczone, powinny koncentrować się na projektach, które można szybko zacząć i które pomagają w realizacji unijnych celów na 2020 r. dotyczących polityki w zakresie zmian klimatycznych, zwłaszcza oszczędności energii i projektów dotyczących efektywności energetycznej, jak i inwestycji w sieci energii ze źródeł odnawialnych;

84. przypomina wspólną deklarację uzgodnioną na posiedzeniu pojednawczym w dniu 21 listopada 2008 r. w sprawie realizacji polityki spójności podkreślając korzyści dla gospodarki płynące z przyspieszenia wdrażania funduszy strukturalnych i spójności oraz w sprawie środków na płatności, wspierając finansowanie nowych inicjatyw, związanych zwłaszcza z kryzysem gospodarczym; zauważa, że kwota dodatkowych zaliczek przewidzianych w 2009 r. na podstawie wniosku Komisji w sprawie zarządzania finansowego EFS, EFRR oraz Funduszu Spójności wynosi 6 300 000 000 EUR i że inne zaproponowane zmiany zarządzania finansowego funduszami mogą zwiększyć szybkość płatności okresowych;

Środa, 11 marca 2009 r.

85. zwraca się do Komisji o informowanie władzy budżetowej i wyjaśnienie, czy przewidywane płatności w ramach zarządzania finansowego funduszami będą zgodne z harmonogramem płatności przewidzianym przez władzę budżetową na rok 2009, szczególnie jeśli poziom płatności uzgodniony przez Parlament i Radę będzie wystarczający do sfinansowania bieżących lub przyszłych inicjatyw;

86. przypomina, że wszelkie zmiany poziomu płatności, które zaproponuje Komisja, muszą być ujęte w budżecie korygującym, który musi zostać przyjęty przez dwa organy władzy budżetowej;

87. podkreśla wartość dodaną programu dotyczącego transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) dla realizacji strategii lizbońskiej, unijnych celów w zakresie zmian klimatycznych oraz na rzecz większej spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej, przy jednoczesnym zapewnianiu w odpowiednim czasie wsparcia dla utrzymania łącznego popytu w Unii Europejskiej; dlatego z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji w kwestii przeniesienia z 2010 r. na 2009 r. kwoty 500 mln EUR na inwestycje w zakresie infrastruktury transportowej;

88. nawołuje Komisję, by przedstawiając listę szczegółowych projektów, dla których wnioskowano o finansowanie z budżetu UE, oraz zgodnie z postulatami Rady Europejskiej z grudnia 2008 r., uwzględniła potrzebę zwiększenia konkurencyjności gospodarki UE w długoterminowej perspektywie, wspierając zaplanowane już projekty infrastrukturalne, co do których zapadła decyzja;

89. zaleca elastyczne podejście do struktury wydatków europejskiego budżetu i przydzielenie niezaangażowanych środków lub środków nieujmowanych w rocznych przydziałach budżetowych na rzecz priorytetowych działań ustanowionych w ramach polityki spójności; ponownie wzywa do pilnego wzmocnienia europejskiego budżetu oraz powtórnej oceny jego wielkości i struktury wydatków;

Unia Europejska a globalny ład administracyjno-regulacyjny

90. stanowczo zachęca Unię Europejską do odgrywania wiodącej roli na forach międzynarodowych, zwłaszcza na Forum Stabilności Finansowej (FSF) i w Międzynarodowym Funduszu Walutowym (MFW) oraz na nadchodzących szczytach G20; uważa za szczególnie ważne nasilenie wielostronnego nadzoru obszarów walutowych i regulacji rynków finansowych; przypomina, że w epoce swobodnego globalnego przepływu kapitału konwergencja leży u podstaw zasady jednakowych warunków dla wszystkich podmiotów i kompleksowych przepisów dotyczących regulacji i nadzoru;

91. przypomina o znaczeniu następnego szczytu G20, który odbędzie się w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r., od którego oczekuje się, że oświadczenia zostaną przekształcone w decyzje; wskazuje, że konieczne jest uzgodnienie czytelnego harmonogramu działań, aby można było zorientować ten proces na wyniki; kładzie nacisk na fakt, że powinny zostać uzgodnione nie tylko rozważania finansowe, ale że szefowie państw i rządów państw członkowskich powinni zastanowić się również nad sposobem przywrócenia równowagi w skali światowej oraz uzgodnić koordynację różnych przyjętych ostatnio planów naprawczych; z jednoczesnym uwzględnieniem kwestii bezrobocia; popiera realizację zaleceń grupy de Larosière'a jako podstawy dla kształtowania stanowiska UE w sprawie przyszłej struktury sektora finansów; nawołuje Radę i Komisję do zasięgnięcia opinii Parlamentu przed uzgodnieniem stanowiska negocjacyjnego, jakie zostanie przedstawione na szczycie;

92. zdecydowanie popiera decyzję państw członkowskich należących do G20 dotyczącą zastosowania zdecydowanych środków przeciwko rajom podatkowym i niechętnym do współpracy jurysdykcjom poprzez jak najszybsze uzgodnienie pakietu sankcji i jego uchwalenie na szczycie w Londynie; zaleca, aby UE przyjęła na szczeblu wspólnotowym odpowiednie ramowe ustawodawstwo w celu ograniczenia stosunków gospodarczych z takimi jurysdykcjami; podkreśla, że dla rozwiązania tego problemu istotne jest jednolite globalne podejście;

93. zdecydowanie zaleca należytą ocenę wpływu międzynarodowych transakcji na realną gospodarkę w Unii Europejskiej, zwłaszcza jeśli chodzi o handel, zmiany klimatu i finanse; popiera intensywniejszy dialog międzynarodowy z najważniejszymi obszarami walutowymi w celu uniknięcia konsekwencji, jakie manipulowanie walutą i jej płynność może przynieść realnej gospodarce;

94. nawołuje Radę i Komisję do intensyfikacji negocjacji i poprawy współpracy z partnerami handlowymi Unii Europejskiej, a w szczególności, z wyłonioną ostatnio administracją USA;

Środa, 11 marca 2009 r.

95. uważa, że aktualny kryzys nie może zwalniać Unii Europejskiej z jej zobowiązań, do których należy wspieranie międzynarodowego rozwoju i zwalczanie ubóstwa na świecie; ostrzega przed ryzykiem powrotu do protekcjonizmu, którego należy unikać; podkreśla, że globalny wysiłek na rzecz naprawy może zostać zwiększony dzięki terminowemu zakończeniu negocjacji handlowych rundy dauhańskiej;

*

* *

96. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz przewodniczącemu Eurogrupy.

Polityka spójności: inwestowanie w realną gospodarkę

P6_TA(2009)0124

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie polityki spójności: inwestowanie w realną gospodarkę (2009/2009(INI))

(2010/C 87 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. zatytułowany „Europejski plan naprawy gospodarczej” (COM(2008)0800),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Polityka spójności”: inwestowanie w realną gospodarkę (COM(2008)0876),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 listopada 2008 r. zatytułowany „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (SEC(2008)2868),
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej w Brukseli z dni 11-12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego (COM(2008)0803),
- w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego w celu rozszerzenia rodzajów kosztów kwalifikujących się do objęcia dofinansowaniem z EFS (COM(2008)0813),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do kwalifikowalności efektywności energetycznej i inwestycji w energię odnawialną w budownictwie mieszkaniowym (COM(2008)0838),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0075/2009),